

Olvasóink írásai

Hol a takarító?

A Deák Ferenc utca 32. szám alatt lakom öt éve. Beköltözésem után hamarosan tapasztaltam, hogy házunk teljesen elhanyagolt, nem gondozza senki. Mi lakók fogtunk össze és takarítottuk a lépcsőházat. Felvetődött azonban bennem: kinek a kötelessége ez? A rendelet szerint a bérbeadó felelős a

rend fenntartásáért. Később kiderült, hogy van egy személy, akinek fizetnek a ház tisztántartásáért. Őt azonban decemberben, januárban, amikor a nagy hóesés volt, epegörcközött. De mi van azóta? A helyzet a régi, sem az utcát, sem a lépcsőházat nem takarítja senki.

Czukár György

Házfelügyelők és lakók

En is szeretnék foglalkozni a személtelhorlás kérdéssel. Az idén a tavalyi évhez hasonlóan hosszú, kemény tél uralkodott ország-szerte. Mi, házfelügyelők nehéz megpróbáltatásoknak vagyunk kitéve. Nap, mint nap rendben tartjuk az utcai járdákat, az udvart, és környékét a bérlok kényelmére. Tehérként nehezedik a vállunkra azonban a személtelhorlás. Tűzjelzőt mindenki felhordja a pincéből, fűskamrából, levinni már könnyebb lenne a salakot, vagy a házi szemetet.

Németh József
Béke u. 1/b.

Valóban kevés bért kapnak a házfelügyelők nehéz munkájukért. Mi bérlok ezt megértjük és példának javasolom, hogy a lakbér néhány forintos megtoldásából néveljék a házfelügyelők díjazását is. Sokan nem tudják levinni az emeletről a szemetet és ezt szerintem el kell végezni valakinek. Meggyőződés, hogy a bérlok az ellen nem fognak tiltakozni, ez nem jelent súlyos anyagi teherteret.

H. D.
Berzsenyi u. 1.

AZ „ÖREGEK” IZGALMA

Feljegyzés az egyetem folyosóján

A József Attila Tudományegyetem Ady téri épületének második emeleti folyosóján ilyenkor, vizsgák idején szép számmal láthatók „öreg” tudományköstolgtatók is. A bölcsészkar ilyen vagy olyan szakának levelező hallgatói — kollokválni szeretnének. Nem, ez a kifejezés talán túlzás, hiszen a druk, az izgalom — amely náluk sem enyhébb, mint a kisiskolásoknál — aligha vall túlságos vizsga-óhajra. Csakhat nem térhetnek ki előre, az osztályzatokért nekik is meg kell szenvedniük.

A legutolsó percben is

Családanyák és deresedő férfiak, pedagógusok és katonatisztek, szegediek és távol lakók vannak közöttük, akik — mint olyan sokan mások — belekerültek az országos tanulási láz áramába és diplomát akarnak szerezni. A nők súlyos szatyorokkal, a férfiak tömött aktatáskákkal jönnek, hozzák a tananyagot, hogy még a legutolsó percben

is belenézhesse, rögzíthesse egy-egy fontosabb definíciót. Talán furcsán hangzik, de némely tantárgynál — például a pedagógiánál — az egyetemen is szükség van bizonyos meghatározások be-magolására. Ismerheti valaki kiválóan az anyagot, láthatja jól az összefüggéseket, de ha nem tudja felsorolni mondjuk a munkára nevelés konkrét feladatait, akkor könnyen meglepetés érheti.

Némelyek tehát könyveket lapozgatnak, mások idegesen sétálnak fel s alá, megint mások beszélgetnek. Örök téma: ki, milyen vizsgán esett már túl; sokat „szörz”-e a tanár; tételt kell-e húzni nála, vagy szóban adja fel a kérdéseket; volt-e idő elolvasni az összes megadott irodalmat és így tovább. Mert mindannyian dolgoznak valahol, s a tanulás mellett bizony nyomja őket az élet gondja, munka-körük ezernyi problémája is.

Harmadszorra sikerült

Egy 30—35 év körüli tömzsi férfi — Kecskeméti környékén tanít általános iskolában — az indexét mutatja: kétszer „elhúzták” gyermeklektantól, csak a harmadik vizsgán írtak be neki egy elégségest. Egyéb tárgyakból jó és jeles osztályzatokat kapott, de a lelektan valahogy nem ment neki. Most már csak neveti a dolgot, pedig akkor úgy kikészült idegileg, hogy abba akarta hagyni tanulmányait. Sorstársa is mindjárt akad. Egy nyúlank, barna asszonyka derűsen újságolja, hogy ő a magyar nyelv finnugor alapjaival járt majdnem hasonlóképpen. Pedig megtanulta és tudta is, amit kell, csak éppen, amikor belépett a professzor szobájába, olyan izgalom jött rá, hogy két értelmes szó nem jött ki az ajkán.

A peches

Még csak fél kilenc, s a tanár kilencre jön. Most már el kell azt is dönteni, hogy kik mennek be hozzá először. Máté Lajos mohácsi pedagógus vállalkozó szellem, ő lesz az úttörő. Világirodalomról akar vizsgázni, s a XIX. század realistáiból jól fel is készült. Bátorítja társait, hogy felesleges izgulni, mert P. docens először rendszerint megkérdezi a hallgatóktól, hogy mit olvastak, s abból feleltet, amiből tudnak. Aprópó, most jut eszébe, hogy aki Dickens és Thackerayt nem tanulta meg alaposan, az maradjon későbbre, mert P. elvtárs az angol irodalom specialistája, tehát nyilvánvalóan abból kérdez először. Neki azonban peché van: hiába megy be elsőnek, a franciák közül Stendhált kapja. Úgy látszik, kiszámíthatatlanok ezek az egyetemi tanárok.

A kisdíák pedagógus

Pócsik József Kunagótan tanít itt a szegedi egyetem folyosóján azonban bátor-talan kisdíáknak érzi magát. Olyan izgulós fajta ő is, min-dig úgy érzi, hogy vizsgák idejére kimegy fejéből a tudomány. Pedig ez nem igaz: többnyire jó és jeles osztály-

zat áll az indexében. Mihelyt ugyanis megkapja a vizsgatételt, rendszerint azonnal megnyugszik és gondolatai garmadával jönnek elő. Persze rengeteget tanul, minden szabad idejét erre áldozza. Leginkább csak este jut a könyvekhez, mert a falusi pedagógus nappal meghalni sem érne rá. A tanításon kívül ott a rengeteg társadalmi munka is, amit soha nem képes megtagadni. Olykor nehéz, de már élni sem tudna nélküle.

Utolsó-nak sem jó lenni

Dél felé már csak néhány „öreg” látható a folyosón. Azok, akik úgy képzelik, hogy az idő előrehaladásával egyenes arányban könnyebbednek a vizsgakérdések. Hogy mennyire melléfognak néha, azt jól példázza egy fiatal pedagógus esete. Két évvel ezelőtt magyar irodalomtörténetből vizsgázott volna, de mivel nem olvasta el Dugonics András Etelkáját, csak a tanár felszólítására volt hajlandó átlépni a küszöböt. Azért várt a végsőkig, hátha addig több kollegája is megkapja Dugonicsot és neki könnyebb tétel jut majd. Közben a kabátját remegő kézzel akasztotta a fogasra, a következőket hallotta: „Hát akkor tessék nekem beszélni Dugonicsról, különös tekintettel az Etelkára.”

Azt hitte, megnyílik alatta a padló. Rövid habozás után felvette vissza a kabátját és újabb vizsgaidőpontot kért a tanártól.

F. N. I

Befejeződött a vadászszezon

A legutóbbi két kemény tél és az azt követő kedvezőtlen tavaszi időjárás erősen megviselte az ország több részében az értékes vadállományt, a többi között Csongrád megyében is. Noha a vadállomány minősége nem romlott, számszerűsége csökkent, sok apróvad elpusztult. A nemrégiben lefolytatott vizsgálat alapján kitűnt, hogy az apróvad-törzsszállomány veszélybe kerülne a szokásos méretű vadászattal, ezért Csongrád megyében is a tilalmi idő előtt teljesen felbeszakították a puskás vadászokat.

A vadászati időnyben Csongrád megyében 28 ezer 500 nyulat és 13 ezer 930 fácánt lőttek. Az előbbi a tervezettnél 90, az utóbbi pedig 100 százaléka. Vértesszűre 4 ezer előnyulat, 3 ezer fácánt fogtak be hálával. A terv szerint 7 ezer 300 nyulat hálózta volna, éppen ezért még mintegy 1500 nyúl befogását határozták el. Foglyot mindössze 300-at lőttek.

Noha a tél nagy részén már túl vagyunk, a vadállomány etetése változatlanul folyik, amíg a friss zöldek nem jelenik a réteken. Ed-dig mintegy 500 mázsa szálal takarmányt és 450 mázsa szemes takarmányt használtak fel a vadak etetésére.

Ülésezett a KGST demográfiai csoportja

A KGST statisztikai állandó bizottságának demográfiai munkacsoportja február 18—21 között Budapesten, a Központi Statisztikai Hivatal épületében ülésezett. Az értekezleten megtárgyalták a természetes népmozgalom több mutatói egységsítésének kérdéseit.

Külkereskedelmünk és a szocialista országok

A szocialista országok között kialakult széles körű munkamegosztás elsősorban a külkereskedelmi áruforgalomban valósul meg. A külkereskedelmi közbejöttével jutnak el a munkamegosztásban termelt javak egyik országból a másikba. A szocialista országok külkereskedelmére a tervszerűség, a termelt javak tervszerű cseréje a jellemző. Ezért lehetséges az, hogy a szocialista országok egymás közötti külkereskedelmi kapcsolatai több évre (általában 5 év) megkötött árucseré-forgalmi megállapodások alapján épüljenek ki.

Az egyes szocialista országok tervgazdálkodása szempontjából ennek igen nagy a jelentősége. A hosszú lejáratú megállapodások segítségével több évre biztosított az exportra termelt javak tekintélyes részének értékesítése és a termelés anyagellátása. Külkereskedelmi áru-forgalmunkból a szocialista országok mintegy 70 százalékkal részesednek és ennek több mint kétharmada exportban és importban egyaránt a hosszú lejáratú megállapodásokban, kormányok közötti kötelező érvényű szerződésben biztosított.

Ezek a körülmények magyarázzák elsősorban a szocialista országok egymás közötti forgalmának túlsúlyát az országok külkereskedelmében. Ennek a külkereskedelmi kapcsolatnak alapvető jellemzője a kölcsönös előnyök és a teljes jogegyenlőség érvényesíthetősége. Ebből következik az is, hogy ma már exportunk több mint 4-szerese és importunk mintegy 4,5-szerese az 1950. évinek anélkül, hogy a szocialista országok részaránya tulajdonképpen változott volna.

A kölcsönös előnyöket világosan tükrözi a szocialista országokkal folytatott külkereskedelmünk — hazánk adottságait kifejező — áruösszetétele.

Magyarország szocialista országokkal folytatott külkereskedelmének áruösszetétele 1963-ban.

	Kívirel	Behozatal
Gép- és finommechanikai termékek	47,1	37,5
Anyagok és félkészárúk	17,7	52,6
Mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek	15,0	3,6
Tápi fogyasztási cikkek	20,2	6,3
Összesen:	100,0	100,0

Ebből az áruösszetételből vissza lehet következtetni az országban végbement változásokra.

A változások szemléltetően mutatják a szocialista országok között kialakult teljes egyenlőséget, amely nem a nagy és kis országok tőkés, hanem a testvér együttműködésre jellemző formában és a kis országok érdekeinek messzemenő figyelembevételével alakultak ki.

A szocialista országokkal való külkereskedelmi áru-forgalmunkban az utóbbi időben már nemcsak az a jellemző, hogy kormányok közötti megállapodás biztosítja a tervszerű külkereskedelmi forgalmat, hanem mint például a Szovjetunióval, a kül-

Rév Lajos

Olyan, mint Józsi bácsi

— A művezető már megint „kiszúrt” velem...
— Ilyen főnökkel nem lehet együtt dolgozni...

Többször hallunk ilyen, s ehhez hasonló kijelentéseket társaságban, vagy éppen otthon a családban.

Milyen is valójában a jó főnök, a jó „középkader”? Milyen tulajdonságokkal kell rendelkeznie ahhoz, hogy jó főnöknek tartásák a munkások és felettesei is.

Maximális eredmény

Kovács János, a DAV szegedi üzletigazgatójának irányítása alatt sok művezető dolgozik. Őt kérdeztük meg, kit tart jó vezetőnek.

— A vállalat vezetőségének szemszögéből nézve minden művezető jó főnök, aki a kapott utasításokat végrehajtja, s van önálló ítéletképesége, a maximális eredményt éri el a munkában. De ez csak akkor lehetséges, ha ismeri munkatársainak a képességét és el tudja dönteni, kinek milyen munkát adhat, mit végez el a legjobban, leggyorsabban.

— Követelje meg a munkát a dolgozóktól, de biztosítsa a megfelelő munkafeltételeket, gondoskodjon anyagról és a szükséges szerszámokról. Igen fontos tulajdonsága a

jó vezetőnek, hogy sohasem lehet „elfoglalt”. Ha a munkások panással, kérréssel fordulnak hozzá, nem utasíthatja vissza őket, s igyekeznie kell elintézni kérésüket, ha indokoltnak tartja, vagy ha ő nem tud segíteni, tanácsot kell adnia, hogy kihez forduljanak.

— Milyen kapcsolata legyen a munkásokkal?

— Tartsa meg a tekintélyt, de ne éreztesse a dolgozókkal azt, hogy ő a főnök, a „mindenható”, mert akkor bármint is csinál, a munkatársai körében ellenállásra talál még akkor is, ha az utasítás, amit éppen kiad, helyes.

S a leglényegesebb: legyen mestere szakmájának, mert ha nem ért hozzá, hamarosan nevétség tárgyává válik, s elveszíti tekintélyét. Ne hangjával, vasszigorával, hanem emberségével, s szaktudásával irányítsa a munkát.

Mosolygó szigor

A DAV transzformátortekercselő üzemében egyhangúan berregnek, zúgnak a gépek. Fiatal, göndör hajú fiú dolgozik az egyik munkasztalnál.

— Józsi bácsi, mondja már meg, hogy fogjam be ezt a szálát?

Lakástakarítást perszívó padlókefével, teljes felősséggel vállalkozunk. Kös-sön szerződést állandó takarításra. Oránként 10 Ft. Gyors! Olcsó! Megbízható!

UNIVERSAL KTSZ

Gogol u. 38. Telefon: 31-21, 31-00. S. 15282

1964/55-88

beisko-lázásra

ipari tanulók jelentkezését az alábbi szakmákban fogadjuk el:

Autómotor-szerelő,
autóvillamossági szerelő,
rugókovács,
autófényező,
kárposzt,
sívázlakatos,
lemezlakatos,
esztorgályos,
akkumulátorjavító,
asztalos-bognár.

10. sz. Autóközlekedési Vállalat személyzeti csoportja.
Marx tér 10-11. S. 14512

Gyvetai József művezető odalép hozzá, s egy ügyes mozdulattal megajátítja a munkadarabot, s aztán újra „elrontja”.

— Most te próbáld meg.

A fiú lassabban ugyan, de már elvégzi a munkát.

A másik asztalnál 30 év körüli férfi dolgozik. Mikor Józsi bácsi oda megy hozzá, leteszi a fogót és beszélni kezd.

— Józsi bácsi, legyen szíves engedjen el délutánra, mert egy szem tűzelő sincs már otthon, s négy óra után már nem lehet kiváltani.

— A feleséged nem tudta délelőtti elintézni, hiszen délután dolgozik?

— Nem akartam rábízni...

— S hányszor fogy még el a tűzelő?

— Most megrendelem az egész tételrevalót.

— De ha mégis elfogyna, akkor már rábírod a feleségedre a vásárlást!

— Igen.

— Na, akkor gyorsan menj, mert bezár a telep. Holnap majd ledolgozod az időt.

A férfi mosolygó arccal vigyázba vágja magát:

— Parancsára!

— Lelepnél! — veszi át a tréfát Józsi bácsi, s ő is elmosolyodik.

— Akkor érzem magam jó vezetőnek — fordul felém —, ha nem éreztetik velem, hogy főnök vagyok. Azt hiszem, akik szeretik a rendet, azokkal megértjük egymást.

Mint ő...

S mit mondanak Józsi bácsi munkatársai? Milyen a jó vezető?

Gyvetai József felé néznek.

— Mint ő. Ha lazálunk, az asztalra csap, de ha látja, hogy újra megy a munka, elfelejti az egészet. Segít, s igazságot tesz.

— Valóban igazságot — szól közbe egy fiatal fiú — nem korral méri az embert, hanem a munkája szerint ítéli meg. S ami nagyon fontos, jó szakember. De ne mondja meg neki, hogy dicsegtünk, mert nem szeretjük...

S azt hiszem, ez is fontos tulajdonsága a jó vezetőnek.

K. A.

Tanácskozás a MESZÖV-ben

Tanácskozást tartottak tegnap Szegeden a MESZÖV székházában Csongrád megye földművelésszövetkezeteinek elnökei és kereskedelmi osztályvezetői részére. Ezen megjelent többek között Molnár Károly, a SZÖVOSZ elnökhelyettese, Kovács Imre, a Csongrád megyei tanács vb elnökhelyettese, Vass Imre, a MESZÖV Csongrád megyei elnökhelyettese tartott beszámolót, értékelte a Csongrád megyei földművelésszövetkezetek múlt évi eredményeit, és beszélt az ideál feladatokról.

A tanácskozáson felszólalt Kovács Imre, a Csongrád megyei tanács vb elnökhelyettese és Molnár Károly, a SZÖVOSZ elnökhelyettese is. Mindketten kitértek a falusi kereskedelem továbbfejlesztésére. A tanácskozás a délutáni órákban Vass Imre zárszavával ért véget.